

DEČEK Z DVEMA IMENOMA

Knjiga nosi naslov *Deček z dvema imenoma* in kot že naslov pove, govori o dečku, ki je imel dva imena. Dečku je bilo ime Kurt. Živel je pri nemških starših. Nekoč se je z očetom peljal čez Štajersko. Kurt si je med potjo ogledoval okolico in vse se mu je zdelo tako znano. Oče je pravil, da si vse le domišlja. Vendar deček je vedel, da je to nekoč že videl. Najbolj sta se mu zdela zanimiva orač in ženska, ki je oraču pomagala. Tudi mama, ki ju je čakala doma, je bila istega mnenja, kot oče. Oba sta trdila, da so te pokrajine, ki jih naj bi Kurt že nekje videl, le plod njegove domišljije. Pravzaprav nikoli ni vedel, kje natančno je bil rojen. Izvedel je šele, ko se je z materjo odpravil vpisati se v visoko šolo. Tam je slišal, ko je ravnateljica omenila, da je Štajerec. Menda naj bi bil rojen v Tentschancu, na Spodnjem Štajerskem. Da tega ni vedel, oziroma mu tega ni nihče nikoli omenil se mu je zazdelo čudno. Ko je prišel domov je iz knjižne police vzel zemljevid Nemčije in iskal Spodnje Štajersko. Ko je mati opazila kaj počne, ga je hotela osredotočiti na kaj drugega, saj ji ni bilo ravno všeč, da njen sin z velikim zanimanjem išče kraj, ki ga doma niso nikoli omenjali. Ker je Kurt vztrajal pri iskanju rojstnega kraja, češ da ima pravico vedeti, kje se je rodil, mu je mati na hitro pokazala kje leži in ga poslala igrati se na dvorišče. Vendar je Kurta vso to prekrivanje morilo in v njem vzbujalo še večje zanimanje. Tako mu je mati nekega dne povedala, da se je rodil na Spodnjem Štajerskem, ker je tam živela njena teta, ki je v času njene nosečnosti zbolela in potrebovala nego. Tako je tam ostala nekaj mesecev in tam tudi rodila Kurta. Tako se je za nekaj časa potolažil, češ da ve vsaj nekaj. A vse se je spremenilo, ko sta na počitnice prišla sestrična Hilda in bratranec Maks. Tako so se neki dan, ko so bili sami doma, odpravili gledati albume s fotografijam. Vse je bilo lepo in prav, dokler Kurt ni opazil, da ga ni na nobeni sliki. Ko je Hilda videla Kurtovo začudenje, je hitro pospravila albume. Povedala mu je, da je bil ves čas v Arnfeldu, kjer se je tudi rodil. Kurt ji je povedal, da ve da se je rodil na Spodnjem Štajerskem in tako mu je Hilda povedala, da je prišel kar naenkrat, ter da se spomni, da ni govoril nemško. Želela mu je povedati še več, vendar so ravno takrat prišli domači domov. Naslednji dan je skupaj s Hildo zopet brskal po albumu in podrobno pregledal vsako sliko. Videl je neke moške privezane k drevesom..Spet so ga obšli spomini na orača, saj je bil orač eden izmed moških na sliki. Tako je nadaljeval in obračal liste. Končno je zagledal svojo sliko in pod njo napis »to je deček o katerem sem ti govorila. Ti je všeč? Bi ga hotela? Sporoči mi. Fritz.« Tako je deček izvedel resnico. Ko je staršem, ki pravzaprav niso bili njegovi starši povedel, da ve resnico, sta se odločila, da mu povesta celotno zgodbo. Izvedel je, da se je oče boril v vojni in da so mu vojaki pobili vso družino, ter da je tako ostal sirota. Oče in mati sta bila osamljena in tako je oče poslal dečka v Nemčijo, k svoji ženi. Poimenovala sta ga Kurt. Tako se je kmalu navadil na nemški jezik. S preteklostjo ga nista hotela seznaniti, vendar se je zgodilo kar se je...Kurt je sam izvedel resnico. Od tod naprej je bilo dečku zelo težko, čeprav je vedel, da nima staršev, se je želel vrniti v domači kraj. V istem času je na Spodnjem Štajerskem živela ženska, ki je že šest let pogrešala sina. To je bila Kurtova prava mati. Skupaj s sorodniki v vseh teh letih niso obupali nad iskanjem njenega sina, in trud ni bil zaman, saj je nekega dne dobila pismo, da njen sin živi pri nemških starših, kjer mu nič ne manjka. Tako je prošnja, da bi slovenska-prava mati dobila izgubljenega otroka prišla tudi do Kurtove družine v Nemčiji. Kurtova nemška oče in mati sta bila zgrožena, saj sta bila do zdaj prepričana, da je deček sirota. Sledila so bojevanja, saj Kurta nista želela vrniti. Vendar je nekega dne mati Kurtu pripravila denar in kovčke za na pot in ga poslala v rojstno deželo. Konec knjige je bil srečen, saj je Kurt, katerega pravo ime je bilo Janko, končno našel svojo mamo.

Zgodba je poučna, kruta in vendar zanimiva. Bila mi je všeč.